

Brott mot miljöbalken

Föreläggande av ordningsbot får utfärdas för nedskräpningsförseelse då någon på gator och torg samt i parker och på liknande offentliga platser skräpat ned med små mängder skräp t.ex. snabbmatsförpackningar, glas- och plastflaskor, olika typer av dryckesförpackningar, engångsgrillar och andra engångsartiklar.

Om någon placerar ut större mängder av sådant skräp eller skräpar ned i systematisk omfattning är gärningen normalt att anse som nedskräpning och ska inte bli föremål för ordningsbot. Detsamma ska gälla när någon skräpat ned med förpackningar som innehåller tändvätska, färg eller andra kemikalier som kan vara miljöfarliga.

Att kasta bort en bussbiljett, en cigarettfimp, ett kolapapper, ett tuggummi eller liknande är normalt att anse som en ringa förseelse och är inte förenad med straffansvar.

Enligt 48 kap. 15 § andra stycket rättegångsbalken bör föreläggande av ordningsbot inte utfärdas om det kan antas vara påkallat att åklagare prövar fråga om strafföreläggande eller åtal för brottet. Så kan vara fallet om den misstänkte gör gällande att gärningen inte begicks med uppsåt.

Av 48 kap. 15 § första stycket rättegångsbalken följer att ordningsbot inte får utfärdas om det föreligger anledning att anta att talan om enskilt anspråk kommer att föras.

Nr	Brott mot	Ledtext	Bot
1	29 kap. 7a§	Nedskräpningsförseelse	800